

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 217

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας δια μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ἑδοῦ Σοφοκλέους, ὅπου τῶς ἦν ὁ Ἄρειος Πάγος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἀπριλίου 1883.

Ὅλιγον φῶς ἐπὶ τέλους. Κατηντήσαμεν ν' ἀπολέσωμεν τὸ κριτήριον τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης ἐν Ἑλλάδι. Ἄλλεπάλληλα συμβαίνουσι τὰ πταίσματα καὶ δὲν εὐρίσκομεν τὸν πταίστην; Ζητοῦμεν αὐτὸν κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλατταν, διὰ τῆς δημοσιογραφίας, διὰ τῆς κοινῆς γνώμης, διὰ παντὸς τρόπου καὶ μέσου, καὶ μόνον τὴν σκιάν του συλλαμβάνομεν. Πταίει τὸ πολίτευμα; πταίουσιν οἱ πολιτευταί; τίς πταίει ἐπὶ τέλους; Πιθανὸν καὶ οὗτοι καὶ ἐκεῖνο. Ἄλλ' ἐάν τις φαντασθῇ νὰ ζητήσῃ διόρθωσιν τῶν πολιτευτῶν, ἀμέσως ἀναφωνοῦμεν: «δὲν πταίουσιν» καὶ τοὺς ἀπαλλάττομεν πάσης εὐθύνης. Ἐὰν θελήσῃ νὰ διορθώσῃ τὸ πολίτευμα, ἀναφωνοῦμεν πάλιν «μὴ κίνει τὸν ἀνάγυρον.»

Καὶ ταξιδεύομεν οὕτως εἰς τὰ σκοτεινὰ καὶ δὲν θέλομεν ν' ἀνοιξώμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀλλ' οὔτε θέλομεν νὰ μᾶς τοὺς ἀνοιξώσιν, ἡμεῖς οἱ ἔξυπνοι, οἱ ζωηροὶ, οἱ πνευματώδεις κάτοικοι τῆς Μεσογείου, ἐμάθομεν νὰ τυφλώττωμεν πρὸς ὄλα τὸ τοιοῦτον μᾶς ἀρέσκει πλέον ἀποστρεφόμεθα τὸ φῶς καὶ καταρῶμεθα ἐκεῖνον ὅστις θὰ ἐτόλμα νὰ μᾶς ὑποδείξῃ τὴν ἐλευσίνότητά μας, ἢ μυχτηρίζομεν ἐκεῖνον ὅστις ἤθελε πειραθῆ νὰ μᾶς χειραγωγῆσῃ διὰ μέσου τοῦλάχιστον τοῦ σκοτοῦς, εἰς δ' ἀπεπλανήθημεν.

Συνειθίσσαμεν νὰ βλέπωμεν τὰ πράγματα θολὰ καὶ σκοτεινὰ καὶ κατηντήσαμεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι οὕτως ἐπλάσθησαν ὑπὸ τῆς φύσεως καὶ εἰ νόμοι τῆς φύσεως εἶνε ἀμετακίνητοι. Αἰσθανόμεθα ἐν μέρει ὅτι ἡ κατάστασις αὐτῆ δὲν εἶνε

κανονικὴ, ἀλλὰ δὲν θέλομεν νὰ πεισθῶμεν καὶ ὅτι ἐπιδέχεται βελτίωσιν. Καὶ δι' αὐτὸ ἀν' ἔλθῃ νὰ μᾶς εἴπῃ τις ὅτι κακῶς βαίνομεν, ὀργιζόμεθα κατ' αὐτοῦ διότι διείδε τὰς ἐλλείψεις μας καὶ διότι εἶχε τὴν εἰλικρίνειαν νὰ μᾶς εἰδοποιήσῃ περὶ τούτων. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ μένῃ κεκρυμμένον ἐκεῖνο τὸ ὀπίσθιον ὄλοι γινώσκομεν καὶ ἐπιμένομεν νὰ δικτηρῶμεν ὡς ὀρθὸν ὅ,τι ὄλοι ἐνδομύχως ὡς ἀπαίσιον παραδεχόμεθα.

Ἐκλάπησαν ἑκατομύρια δραχμῶν. Τίς κατηγορεῖ; Οὐδεὶς. Τίς πταίει; Οὐδεὶς. Καὶ ὁμοῦς ἐκλάπησαν τὰ ἑκατομύρια. Καὶ μὴ εὐρίσκοντες τὸν ἔνοχον ἢ μάλλον ἀποκρύπτοντες τὸν ἔνοχον, ἐπιρρίπτομεν τὴν εὐθύνην τοῦ ἐγκλήματος εἰς τὸ εὐγενέστερον τῶν αἰσθημάτων καὶ ὡς ἄλλοι Ἀρχιμήδαι ἀναφωνοῦμεν θριαμβευτικῶς! Εὐρηκα, εὐρηκα: Πταίει ἢ φιλοπατρία!

Ἡ πολιτεία βαίνει κακῶς. Τίς πταίει; Οἱ ἄνθρωποι! Ὁχι. Τὸ πολίτευμα; Ὁχι. Αὐριοῦν θ' ἀνακαλύψωμεν ὅτι πταίει ἢ ἀτμοσφαῖρα, πταίει τὸ κλίμα τῆς Ἑλλάδος καὶ θ' ἀναφωνήσωμεν πάλιν θριαμβευτικῶς: πταίει τὸ κλίμα τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ οἱ μωροὶ ἐν χορῷ θὰ ἐπαναλάβωμεν: πταίει τὸ κλίμα τῆς Ἑλλάδος! καὶ θὰ κοιμηθῶμεν ἡσυχοὶ καὶ μὲ ἀναπεπαιμένην τὴν συνείδησιν ὅτι εὐρομεν τὸν πταίστην.

Δυστυχεὲς κλίμα τῆς Ἑλλάδος, δυστυχεὲς ἀτμοσφαῖρα. Ναί, σὺ τὰ πταίεις ὄλα. Ἀφοῦ ἐμολύνθῃς ἀπαῆ εἶνε ἀδύνατον νὰ καθαρισθῆς, ἐκτὸς ἀν τὸ ἔδαφος αὐτὸ καθαρισθῇ ὑπὸ τυφῶνος καὶ ἀνατείλῃ πάλιν ἀκτινοβόλος ἥλιος, θὰ καθαρισθῆς τότε μόνον.

VOXPOPULI.

